

Pohádka

Wohnout

Stál jsem na kraji skály
a zhluboka dýchal
dost bolely mě svaly
já svoje šrámy sčítal
po hodně lítým boji
já porazil jsem draka
teď dostanu princeznu
a pytel plnej zlata

Tak cejtil jsem se jak
Honza málem králem
u nohou mi ležel drak
a já byl štěstím omámen

Jo, tak to jsem já
lovec draků
a proto pojd' sem
neznámá krásko
dáme foto

Leč, než ženu za odměnu
chci prachy
každej má svou cenu
a já ji mám taky

Tak vzal jsem dračí zub
jako důkaz z místa činu
pak vystřídal mě sup
a dosnídal mršinu
a já se ženu pro odměnu
chci prachy
každej má svou cenu
a já ji mám taky
cinkaj cinkaj mince
stydne šálek čaje
princezna chce prince
jenže má cesta je
plná hostinců
a pravděpodobně
i nevěstinců
a já jsem svobodnej

Já věřím na pohádky
a věřím na zázraky
v mojí hlavě zmatky
na ně věřím taky
zážitky přijímám
vždy s ledovým klidem
a potom o nich zpívám
a vyprávím je lidem

A pak jsem šel dále
kde čekaj další draci
sem tam jsem si dal kávu
asi pro inspiraci
a když byl západ slunce
a protáhly se stíny

já cejtil jsem
že celej svět čeká na hrdiny

Já věřím na pohádky
a věřím na zázraky
v mojí hlavě zmatky
na ně věřím taky
zážitky přijímám
vždy s ledovým klidem
a potom o nich zpívám
a vyprávím je lidem

Jak věřím na pohádky
a jak věřím na zázraky
jak v mojí hlavě zmatky
na ně věřím taky
jak zážitky přijímám
vždy s ledovým klidem
jak potom o nich zpívám
a vyprávím je lidem